

[Ove Hansen.]

landbruget, og i lovforslaget er der jo også mulighed for en fritagelse alt efter forrentningsprocentens størrelse; i tilfælde af — og det tror jeg da er en udmærket bestemmelse i lovforslaget — salg af landbrugsarealer i kommuner med godkendte byudviklingsplaner, og hvor man altså ikke kan begynde at bygge endnu, så arealet fremdeles anvendes til landbrug, kan der gives en henstandsordning med hensyn til skattebetalingen.

Jeg tror altså ikke, man kan tale om, at der nu er lagt en skat på produktionen for landbrugets vedkommende. Vi må jo også tage i betragtning, når vi taler om landbrugets vilkår, at erhvervet har en hel del udgifter, der kan fradrages; der er afskrivningsmuligheder, som andre grundejere ofte ikke har, og vi har jo også fritaget erhvervet for benzinafgift, hvilket er en begunstigelse i forhold til mange andre her i landet.

Jeg er også tilfreds med, at den højtærede indenrigsminister med hensyn til dækningsafgiften nu foreslår, at den vedtægt, man tidligere skulle have udarbejdet og godkendt, ikke er nødvendig længere; man kan blot i kommunalbestyrelserne vedtage, at en dækningsafgift skal betales, og dermed er det tilstrækkeligt. Det er en forenkling og en fordel for kommunerne.

Hvad angår lovforslaget vedrørende den amtskommunale beskatning, må jeg først sige, at den opfattelse, som mange har, at amtskommunerne næsten alene får deres indtægter fra ejendomsskatterne, ikke er rigtig. Forlods får amtskommunerne ca. 65 pct. af samtlige deres udgifter refunderet fra staten. Amtskommunernes vigtigste opgave er jo hospitalsbyggeriet, hvortil der gives betydelige tilskud, og med hensyn til vejbyggeri får man ofte 75 og 85 pct. i statstilskud. Der er altså i realiteten kun tale om, at en tredjedel af udgifterne skal lignedes på dem, der bor inden for en amtsråds-kreds, og her er det ikke længere, som det var tidligere, at det var dem, der var

i besiddelse af ejendomme, man lignede på; nu er det kun en vis del, der lignedes på ejendomme. En stor del lignedes på indtægter via sognekommunerne inden for en amtsråds-kreds.

Jeg ser af lovforslaget, at man nu forhøjer maksimumspromillen for amtskommunernes vedkommende fra 14 til 20. Jeg tror også, det er nødvendigt. Vi har oplevet, at de 14 promille, som vi i sin tid fastsatte som maksimumsgrænse, ikke er holdbar længere. Vi har set, at i mange amtskommuner burde promillen være en del højere, hvis de skulle have halvdelen af udskrivningen dækket via denne udskrivning. Det har de ikke fået, og derfor har kommunerne måttet bære en større part end de 50 pct., som var tilsigtet, og derfor betragter jeg det foreslåede som en ajourføring.

Der er naturligvis kommet det nye nu, at efter at ejendomsskyldens beløb er taget i betragtning, skal man forlods lægge en afgift på 4 promille på ejendommene inden for amtskommunens område, og derefter kommer så den promille, det er nødvendigt at fastsætte for at få det beløb ind, man har brug for. Om det beløb, der så skal lignedes på sognekommunerne, bliver halvdelen eller ikke engang halvdelen, vil vel variere fra amtskommune til amtskommune, men nu ser jeg af lovforslaget, at af det tilsvarende, sognekommunerne skal yde, skal en femtedel lignedes på sognekommunerne i forhold til de afgiftspligtige grundværdier og fire femtedele på den samlede indkomstmasse i sognekommunerne. Jeg havde måske gerne set en anden fordeling; men det er ikke muligt for mig på nuværende tidspunkt at sige, om dette her rammer det rigtige. Nu får vi jo lejlighed til under udvalgsbehandlingen at se nærmere på det, og jeg tror, det vil vise sig, at det, der foreslås her, kan forsvares.

Jeg vil gerne sige, at mit parti kan tiltræde disse lovforslag og gerne vil medvirke til, at de bliver vedtaget. Jeg mener, det er rigtigt, at man nu giver kommunerne en vis